

Nikita (tytuł roboczy)

1 SCENA POCIĄG

NIKITA siedzi w pociągu. Patrzy za okno. Zakłada słuchawki na uszy, zamyka oczy, zmęczony... Słyszymy jego myśli.

NIKITA

(OFF)

- 10 dni trwała nasza podróż z Mariupola do Gdyni. W 44 dniu wojny mama nie wytrzymała i spakowała całą naszą rodzinę: mnie i moich dwóch młodszych braci. Tata, babcia i dziadek zostali. Żegnaliśmy się z nimi myśląc, że tylko na chwilę, na 4 miesiące. Tata odwiózł nas samochodem do Odessy. Potem wsiedliśmy w pociąg do Przemyśla. Nocą jechaliśmy całkiem po ciemku, żeby żołnierze rosyjscy nie zauważyli pociągu. Na granicy spędziliśmy 20 godzin. Chyba wszyscy ludzie z Ukrainy tam byli. Przekroczyliśmy granicę w Medyce. Pamiętam pełno wolontariuszy. Ktoś dał mi herbatę, ktoś inny wafelki, słodczyce. Moi bracia Matwiej i Żenia dostali pluszaki, Wszyscy byli mili. A mnie bolało coś w środku. Wszystko co mam zostało w Ukrainie. Chciałem tu być i nie chciałem.

UJĘCIA ARCHIWALNE Z GRANICY

2 SCENA MIASTO

Widzimy jak Nikita idzie z plecakiem po peronie, wychodzi z dworca, idzie ulicą. Przechodzi obok pomnika Wypędzonych.

NIKITA

(OFF)

- Nie mogę przestać myśleć o domu w Ukrainie. Nic nie wiem o Polsce. Tylko tyle, że jest w Europie i ma białą czerwoną flagę. Co ja tu będę robił? Nie chcę być ciągle z mamą i braćmi, chce mieć swoje życie. Grać z kumplami w kosza, włączyć się po okolicy.

3 SCENA PRZED SZKOŁĄ SPORTOWĄ

Nikita siedzi przed szkołą

NIKITA

(OFF)

- Przez pierwszy miesiąc moim domem była sala gimnastyczna w Szkole Sportowej. 75 osób w jednej sali. Nie skarzę się – żyjemy. Najtrudniejsze jest chyba to, że nie umiem rozmawiać po polsku. Ukraińskiego też nikt tu nie zna. Boję się pierwszego dnia w szkole.

4 SCENA PRZED SZKOŁĄ

Nikita idzie do szkoły, w tle mijają chłopaków grających w kosza. Mijają go dziewczyny z klasy, Nikita stara się powiedzieć po polsku: CZEŚĆ, dziewczyny odpowiadają i uśmiechają się do niego.

5 SCENA SZKOŁA – KLASA

Uczniowie wchodzą do klasy. Ostatni Nikita i Nauczycielka. Nauczycielka przedstawia nowego chłopca.

NAUCZYCIELKA

- Przedstawiam Wam Nikitę, to wasz nowy kolega. Skąd do nas przyjechałeś?

NIKITA
(nieśmiało)

- Z Charkowa.

NAUCZYCIELKA

- Usiądź z Frankiem.

Nikita siada w ławce.

FRANEK

- Cześć.

NIKITA

- Cześć.

NAUCZYCIELKA

- Dzisiaj omawiamy Balladynę.....

Nikita rozgląda się po klasie. Franek wskazuje na innych chłopaków.

FRANEK

- To jest Dima, a tam Sasza. Też z Ukrainy.

Chłopcy kiwają do siebie głowami w formie „cześć”.

6 SCENA SZKOŁA – PRZERWA

Nikita i Dima grają w coś na telefonie. Rozmawiają po Ukraińsku.

NIKITA

- Długo jesteś w Polsce?

DIMA

- Od miesiąca.

NIKITA

- Co tutaj jest najtrudniejsze?

DIMA

- Wszystko jest trudne jak nie znasz języka // dogadać się najtrudniej.

Chłopcy grają, obok przechodzi Franek i zagląda im za ramię.

DIMA

- Chcesz dołączyć?

FRANEK

- Spoko.

Wyciąga telefon i dołącza do gry.

7 DOM

Nikita w domu – różne sytuacje, trochę w kuchni, w swoim pokoju, bawi się z kotem, ogląda mecz koszykówki.

NIKITA

(OFF)

- Szkoła jest w porządku. Zadają dużo mniej prac domowych niż w Ukrainie.

Nauczyciele bardzo mili. Nie wszystko rozumiem, co mówią koledzy z klasy, ciężko mi jest o coś pytać nawet jak bardzo chcę. Chciałbym mieć prawdziwego przyjaciela.

8 SCENA BOISKO

Nikita sam gra w kosza.

NIKITA

(OFF)

- Tęsknię za moimi kolegami z Ukrainy. Jeden jest w Warszawie, drugi we Włoszech.

Nie wiem kiedy wojna się skończy i wszyscy się znowu zobaczymy. Moje życie teraz jest tutaj, nie chcę go tracić na czekanie. Chcę żyć, robić to co naprawdę lubię.

Po pewnym czasie dołącza Franek.

9 SCENA SZKOŁA – KLASA

Nikita i 2 chłopcy z Ukrainy, a także inni uczą się lekcji polskiego. – improwizacja.

10 SCENA SZKOŁA – STOŁÓWKA

Cała klasa na stołówce. Nikita i Dima biorą jedzenie.

NIKITA

- Jadłeś to kiedyś? Co to jest?

DIMA

- To żurek. Trochę kwaśny, ale bardzo dobry.

W pewnym momencie ktoś z chłopaków z klasy krzyczy.

CHŁOPAK

- MÓWCIE PO POLSKU.

NIKITA

- Co?

CHŁOPAK

- Jesteście w Polsce, to mówcie po polsku.

FRANEK

- Co się czepiasz? On zna więcej wyrazów po polsku, niż Ty.

(do Nikity i Dimy)

- Siadajcie z nami.

Franek zaprasza ich do stolika. Dziewczyny pytają się czy im smakuje i czy to samo jedzą w Ukrainie.

DIMA

- Dobry ten wasz żurek.

DZIEWCZYNA

- A wy co jecie w Ukrainie?

NIKITA

- Moja babcia gotuje barszcz.

DIMA

- Ale nie taki jak wasz, my dodajemy.....[składniki]

11 SCENA BOISKO

Nikita i Franek siedzą na schodach koło boiska. Mają ze sobą piłkę.

NIKITA

(opowiada o sytuacji politycznej)

- Bahmut zajęty, zbliża się kontrofensywa.....

FRANEK

- .... [improwizacja]

Chłopcy zaczynają grać w kosza, Nikita rzuca za 3 pkt, Franek docenia grę.

FRANEK

- Niezły jesteś. Chciałbyś grać z nami w drużynie?

Nikita kiwa głową.

FRANEK

- Dobra, idziemy w tajne miejsce.

12 SCENA LAS I BAZA

Franek zaprowadza Nikitę do bazy w lesie. Niosą ze sobą piłkę.

FRANEK
- Cześć.

CHŁOPAK
- Franek ma nowego kolegę.

CHŁOPAK
- Czemu zdradzasz naszą bazę?

FRANEK
- Mamy szóstego do kosza.

CHŁOPAK
- Co ci odbiło?

FRANEK
- Potrzebujemy szóstego gracza czy nie?

CHŁOPAK
- No, potrzebujemy.

FRANEK
- No to mamy. Nikita rozwała system.

CHŁOPAK
- No to się okaże. Pokażesz co potrafisz?

NIKITA
- Dam z siebie wszystko. Więć uważajcie 🤔

13 SCENA BOISKO

Chłopcy grają w kosza w systemie 3x3. Chłopcy doceniają Nikitę.

14 SCENA ULICA, ŁAWKA, MIASTO, PLAŻA, BAZA

Paczka – chłopcy i dziewczyny spędzają czas razem.

NIKITA
(off)
- Cały czas tęsknię, ale myślę że będzie dobrze. Teraz mam dwa domy. Chciałbym, żeby skończyła się wojna. Nie chcę, żeby ludzie umierali bez powodu. Dzieci na Ukrainie nie mają rodziców, szkoły, domu, jak patrzę na nich to czuję się arystokratą, który nie ma problemów. Ale wiem, że najważniejsze w życiu jest to, że masz życie.

KONIEC

nr 503605121 - mama Ivana

PIĄTEK 2.06

4 boisko

Op kam – Seva

Dźwięk – Hubert

Kier planu/klaps – Olivia

5 klasa

Op kam – Michał

Dźwięk – hubert

Kier planu/klap – Olivia i gra

6 szkoła telefon

Op kam – Michał

Dźwięk – Jaś, Kuba

Kier planu – Kinga

Klaps – Asia

13 boisko end

Op kam – Maja

Dźwięk – Hubert

Kier planu/klaps – Kinga

Andrzej, Mati, Michał, Kuba, Jaś, Marcel

stołówka

op kam –

dźwięk -

Obsada

Chłopak z Ukr – Andriej / Nikita

Kolega z PL – Marcel N? / Franek

Kolega z UKR – Ivan / Dima + Seva

Paczka chłopaków – Mati, Kuba, Michał, Jaś

Dziewczyny na stołówce, na końcu – Asia, Kinga, Zuzia, Maja, Magda

SCENA 14

Andriej, Ivan, Marcel N, Jaś, Michał, Kinga, Olivia, Maja

Op kam. Michał Maja

Dźwięk Jaś Ivan

Kier pl / reż / klaps Kinga Olivia

WITOMINO: Kuba, Zuzia, Magda, Asia

Op kam

Michał

~~Marcel WP~~

Andriej

(Jaś, Maja, Mati)

Dźwięk

Hubert

Jaś

Kuba

Ivan

Zuzia

(Mati)

Kier planu

Kinga

Ivan

Klaps

Seva

Asia

Hubert

Reż

Oliwia

(Zuzia)

1.

Pociąg – myśli: o podróży, o granicy + ARCHIWA

2. Gdynia: dworzec, miasto

3. Przed szkołą: „To jest teraz mój dom, jutro pójdę do szkoły...”, musiałem wszystko zostawić,

4. Nikita idzie do szkoły, mija bandę chłopaków grających w kosza

5. Pierwsza lekcja, poznanie nowego kolegi Polaka Franka

6.

Chłopaki gadają ze sobą: o tik toku, insta, jak tutaj jest, że mogą pogadać

7. Dom: przemyślenia: Nie wiem co dalej, chcę się wpasować, zakolegować; nie mam wpływu na wojnę, „to jest teraz moja nowa rzeczywistość, nowe życie”, chcę żyć dalej,

8.

Koszykówka: tam trenowałem koszykówkę, tutaj nie mam z kim grać, itp., sam gra + dołącza do niego ziomek z Polski

9. Lekcje polskiego z kolegą z UKR

10. Stołówka, nowe jedzenie, z kolegą z Ukr / chłopaki z Polski „tu się mówi po polsku” + dosiadają się do PL ekipy (dziewczyny i chłopaki)

11. Gra w kosza Nikita i Franek

12.

Las, baza, Franek przyprawdza Nikitę, przychodzą z piłką; banda się wkurza; potrzebujemy 6 zawodnika

13. Gra w kosza, Nikita przyjęty do grupy

14. Np. plaża/miasto, baza, paczka, wszyscy razem + głos z offu: teraz jest tak i tak, jestem członkiem, ekipy

- Najważniejsze w życiu jest to, że masz życie.

A ja mam teraz dwa narody. Polska jest taka sama jak Ukraina. Nie chcę wojny. Nie chcę, żeby ludzie umierali bez powodu.

Tęsknię – myślę, że będzie dobrze

teraz jest tak i tak, jestem członkiem, ekipy

Chciałbym, by skończyła się wojna

Dzieci naU krainie nie mają rodziców, szkoły, domu, jak patrzę na nich to czuję się arystokratą który nie ma problemów